

Jacintha Groen over racisme in Leiden:

“Verborgen en openlijk, het komt helaas dagelijks voor!”

LEIDEN - Jacintha Groen is een ervaringsdeskundige op het gebied van racisme. De demonstratie van zondag 14 juni heeft veel aandacht en publiciteit gekregen in de Leidse pers en op de diverse sociale media. Groen is een van de organisatoren van dit succesvolle evenement dat vreedzaam verlopen is.

door Ella Veenstra-Monteban

Ik ken de familie Groen vanuit de Protestantse gemeente Leiden. Ze zijn lid van de wijkgemeente De Verbinding. Ik ontmoet Jacintha in haar huis in Leiden in de Mors en vraag haar waarom zij de demonstratie Black Lives Matter! mede heeft georganiseerd.

Groen: "Ik ben een zwarte vrouw, afkomstig uit Suriname, en al jaren getrouwd met Koos Groen, een witte man. We hebben samen drie gemixte kinderen op wie we natuurlijk erg trots zijn. Ik ben opgeleid als lerares in het basisonderwijs en heb als zodanig ook gewerkt. Onze kinderen zijn studierend en de jongste zoon zit op de middelbare school. Koos, mijn man, is hydroloog van beroep en werkte de laatste jaren voor de VU en deels voor zijn eigen bedrijf. We zijn actief op kerkelijk en sociaal gebied en we hebben het naar onze zin in Leiden." Op mijn vraag wat zij allemaal doet als vrijwilliger somt Groen lachend een hele lijst activiteiten op: "Ik zit in het bestuur van het vrouwen-netwerk Leiden, oprichtster van het Keti-Koti muziekfestival, medeorganisator van de Wereldgebedsdagdiensten, en zo zijn er meer activiteiten in de wijk en de kerk waar ik bij betrokken ben."

Racisme

Ik vraag: 'Als je in tolerant Nederland en ook nog in Leiden, compassiestad, woont, heb je dan last van alledaags racisme?' Ze gaat er eens goed voor zitten. "Verborg en openlijk racisme, het komt hier dagelijks voor. Ik kan veel voorbeelden noemen. Neem bijvoorbeeld sollicitaties. Ik heb een afspraak ergens voor een gesprek en ik word vergeten omdat men zich niet kan voorstellen dat een

Jacintha Groen: "Ook in compassiestad Leiden heb je zeker last van alledaags racisme!" (Foto: pr).

zwarte vrouw voor deze baan opteert. Na een cursusavond in Amsterdam wacht ik, thuis bij een mede-cursist, op mijn man en als ik desgevraagd vertel dat hij voor de VU werkt, veronderstellen ze dat hij daar dan wel conciërge zal zijn. Ik kan zo een boek vullen met dit soort voorbeelden die mij nog steeds overkomen. Ik begrijp die discussie over Zwarte Piet heel goed. Zwarte Piet mag wat mij betreft verdwijnen."

"Mijn kinderen leer ik ook erg voorzichtig te zijn in het dagelijks leven. Als mijn zoon zijn fietssleutel kwijt is en zijn fiets naar huis wil dragen, raden wij hem dat af. Voordat je het weet vraagt iemand wat hij gaat doen met die gestolen fiets. Ik druk ze

ook op het hart altijd een ID bij zich te hebben. Vanwege het werk van mijn man zijn we een jaar in Ethiopië geweest. Ik heb daar les gegeven en de kinderen hebben er aan sociale projecten deelgenomen. Het was voor ons een unieke ervaring om in een land te wonen waar je als donkere mensen niet opvalt. Met hart en ziel heb ik mij ingezet voor het organiseren van de demonstratie van zondag 14 juni. Het was allemaal ad hoc en daarom zo bijzonder dat alles in een paar dagen geregeld kon worden. De mensen van Leiden Compassiestad en De Raad van Kerken Leiden hebben met elkaar een statement afgegeven. Er waren bijna 3000 belangstellenden, het was een groot succes!". ●

